

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj: Ötvenéves példányok 6 kr. Nagyobb terjedelmű... Helyi hirdetések... Bélyegdíj: minden beütésért külön 30 kr.

Előfizetési árak: Helyben és postán külföldre. Egy évre 10 ft. Negyed évre 5 ft 50 kr. Fél évre 3 ft. Egy év után 5 ft. Előfizetési pénzt minden külföldi... Előfizetési helyben: TELEGI K. LAJOS és társai.

Egy kis közösügy.

Debreczen, febr. 16. Az árvíz által katasztrofálisan elpusztult Szeged város kérelmezte, a Szegeden állomásozó közösügyes-bajos katonaság részére, közösügyes költségen egy katonai laktanya felépíttetését.

A kaszánya összesen 400 ezer forintba került volna, de ebből a folyó évre csak 100 ezer forintot vett fel a magyar kormány, illetőleg a bécsi magyar delegáció a közös költségvetésben, azonban a bécsi osztrák delegáció ezt a százezeret is törölte, tehát nem építhetünk mi Magyarországon Szegeden a közösügyes katonaság részére laktanyát, mert az osztrákok nem engedték.

Ilyen eredménye van az 1867-es kiegyezésnek s a Tisza-kormány vívmányainak.

Na ezt már a budapesti „Ellenőr” sem hagyhatja szó nélkül, s mint a kutyabőr dudu, gazdái nyomására megnyitkált, s a gyermekes naivsággal kezdű ijesztgetni a német sógorokat, hogyha így tesznek, csakugyan igazságot adnak a magyar ellenzéknek, mely Ausztriától soha sem várt semmi jót.

Kossuth Lajos nagy hazánkba, midőn Magyarországot börténre folytat az alkudozások, hazáját féltve, az 1867-ik év máj. 22-én egy levelet intézett Deák Ferenczhez, az alkudozás vezetőjéhez, melyben többek közt a kiegyezés és így a magyar államiság eszméjét semmivé tevő delegáció intézményéről ezt írta:

„A magyar hadsereg az osztrák birodalmi hadsereggel kiegyezésről szóló dekrétumot, s annak nemcsak szervezete s vezénylete, de még alkalmazása is a magyar miniszteri felelősség alól elvonatik és a magyar országgyűlésnek, nem felelős birodalmi kormány rendelkezése alá bocsáttatik.

„A hadi költségvetés megvizsgálásának, s megszavazásának joga a magyar országgyűlésről elvonatik, s a birodalommal közös delegációkra ruháztatik át, s így idegen avatkozásnak, szavazásnak vettetik alá.”

Látni való, hogy Kossuth Lajos, midőn hírelt vette számlizésében ama gyászos emlékü alkudozásoknak, nem megjövendölte, hanem határozottan elének tárta a kérelmetlen következményeket.

Azon időben sokan ezt a dynastia iránti ellenszenvének tulajdonították, és az volt a derekabb legény, a ki erősebben s arzátlanabban tudta megtámadni, pedig Kossuth Lajos Magyarországnak az utolsó negyedszázad évi történetét véste nagyon emlékébe, s ebből vonta le a következtetést.

De nemcsak Kossuth Lajos, hanem Magyarországnak minden fia — ki a történelemmel kissé ismerős — tudja azt, hogy negyedszázad év óta Ausztriától

vér és pénzáldozatainkért csak vérbíróságokat, hóhérbárdot és rabbillincset kaptunk cserébe, s az a hatalom, mely eddig negyedszázad év óta folytonosan megsemmisítéskönk munkálkodott — ha pillanatra a különomásnak engedett is — nem fog irányunkban, annyi század alatt beszivott hagyományos politikájáról végleg lemondani.

A megosztáskötött magyar delegátusok jajgatnak, miért? hiszen Bécs legkevesebbet sem változott, mindig ilyen volt, hanem igen, megváltoztak a magyarok, kik képesek voltak hazájuk államiságát, vagyonát, mindenét egy néhány rongyos miniszteri székért áruba bocsítani és önként oda dobni, pedig ezt meg Deák Ferencz mondta: „a jogot, melyet erőszak elveszen, vissza lehet szerezni, veszve csak az van, miről a nemzet maga lemondott.” Igaz ezt Deák Ferencz 1861-ik évben mondta, s már 1867-ben ő maga sem, mások is kevesen emlékeztek rá, és már ekkor vállalkoztak a birodalmi nagyság megteremtésére, melynek áldozatul hozták hazánk államiságát, Bécs meggazdagítására, és melynek áldozatul hozták Magyarországot vagyonai képességét, — elennyira, hogy ma Magyarországnak már nem engedi meg Ausztria, egy olyan laktanya felépíttetését, melyben az osztrák katonát kellene elhelyezni, és mi már hazánk belügyeit csak is kölcsönpénzzel lehet így-annagy intézni.

Végig suhintotta korbácsát az osztrák delegáció a magyar szolgaseregen, cserébe a bosnyák költség megszavazásáért, melyet az osztrákok ellenetk, s melyhez a magyarok szolgalelkűsége adta meg a többséget.

Ha hazánkra nem volna ez eset nagyon is komoly, lealázó, mulattatna bennünket, hogy a kényszerítés nélkül, szolgává szegődöttek minket ragják fel, de mert hazánk érzi ennek a szegényét, mindannyiszor fájdalmat kell nekünk is éreznünk.

Hát már a kiegyezéstől számított kurta 12 év alatt oda jutottunk, hogy midőn hazánk minden jóvedelmét a közös kiadásokba adjuk, melynek nagyobb része közvetve, vagy közvetlenül Ausztria meggazdagítására fordítatik, ugyanakkor, ugyanazon általunk kiíratott pénzről Magyarországnak nem jut 100 ezer forint olyan építkezésre, melyben szint az ő katonájuk helyeztetnék el?

Mi fog bekövetkezni jövőre? Kossuth Lajosnak és a magyar ellenzéknek igaza volt és van, mikor Ausztriától nem vált és nem vár hazánkra nézve semmi jót, de annál több rosszat.

De hát a budapesti „Ellenőr” nem tudná ezt? Hogy jajgat! hiszen éveken keresztül a közös ügyek ellen küzdött, ha most szolgává szegődött, szenvedje békén a megérdemelt korbácsot, mi pedig abban az erős hitben vagyunk, hogy

a korbácsütések fogják Magyarországot, — az „Ellenőr” és cimborái ellenére is — mesterségesen előkészített mély álmából felrázni.

A függetlenségi kör szombati értekezlete az 1880-iki költség előirányzatról szóló törvényjavaslatot tárgyalta. Mután Helfy Ignác és Simonyi Ernő a pénzügyi bizottságban szerzett tapasztalataikat előadták, az értekezlet abban állapodott meg, hogy a törvényjavaslatot általánosságban sem fogadják el, elvi álláspontján kívül, még a költségvetésben magában előforduló hiányok miatt sem. Az indokolással Helfy Ignác bizatott meg.

Dáni Ferencz, Szeged és H. M. Vársárhely főispánját a király, mint a hivatalos lap jelentette, saját kérelmére az állását fölmentette.

Járásbíróági miseriak.

Debreczen, febr. 15. Mir egy ízben felszólaltunk egy alkalommal Szoboszlóra való áthelyezése folytán beállott ügyment lassúságról.

Es alkalommal a nélkül, hogy ezen intézkedés célszerűségének fejtegetésébe akarnék bocsátkozni, csupán azt akarjuk megemlíteni, hogy derek bírónak megerőltetett ügykezelés dacára, a bírói létszám megkevesbitésével, a lassúságnak netovábbját immár elérjük. Míg ezelőtt 3—4 heti terminusok tűztek, most 3 havi tárgyalási határidőket tűznek, ha ehhez kifogásokat, főleg pedig a tanácsintézkedések alkalmazását számítjuk, bizony állhatatjuk, hogy egy sommás pernek — első bíróságilag — befejezése egy évi időtartamot vesz igénybe.

Hogy erélyes törvényeszei elnökünk ezen már tarthatlan állapot megszüntetésére tett-e valami lépéseket, nem tudjuk, de azt igenis tudjuk, hogy az ügyvédi kamara választmányja mely ilyen sérelmek orrosítására is hivatra lenne az egyes tagok kezdeményezése nélkül is, az egész kar érdekében, az illető helyen órást emelni, még eddigdel misem tett, tudjuk továbbá, hogy az ügyvédi kar számos tagja a méltan panaszodók szenvedett sérelmeiről, s az ériatelt lassuság folytán beállott pangás, valamint a kereslet hiányáról, pedig azt is tudjuk, hogy az ügyvédi kamarának felszólalása felelőbb helyen figyelmen kívül nem hagyatának.

Rajta tehát, matassa meg a testület, hogy hivatásának minden tekintetben színvalón áll.

A Petőfi-társaság ülése.

Budapest, febr. 15. A Petőfi-társaság márc. 11-én 11 órkor tartá rendes havi ülést az akadémiá kiterében. A terem világított közösűggel annyira megtelt, hogy a tagok is kisirodalm helyekről, sőt a szomszédterem székeit is igénybeverték.

Az ülése első tárgya Meltai Hugó székfoglalója volt Petőfi Olaszországban címvel felolvasva Nery László. Sorban, egymástán ismertetni azon olasz költőket, kik Petőfi verseiből fordítottak. Constantij, hogy Petőfi az olasz költészetben mennyire el van terjedve.

Nery László a felolvasás után megemlítte, hogy Petőfi is mennyire szerette az olasz költészetet s hogy ismerősei sokszor hallották

sini és Pierri, Horale urnak megemntattott. A foglyok elküldötté voltak. — Orsini semmit sem irt a fogházban, a mit én nem láttam, jól ismerem kéziratát.

James ur által kihallgatva, mondja: La Roche te fogházul szolgált, mi elítelt rabok részére. Parancsot kaptam Orsini és Pierri kirégetetésére, csak Radio volt kihagyva, és hűfőn kegyelmet kapott, Radio még mindig ugyanazon fogházban van. Hissám soha se érkezett az angol kormánytól parancs, hogy őt Angliába hozzám. Én láttam, hogy Orsini leveleket irt, egyik se volt Angliába címzve. Láttam mikor végrendeletét írta 10-én három nappal halála előtt. — Atalatt azt a rendőr ügyészek; 14-kén kivéggetésére előtti napon, egy levelet irt a császárhoz. Többé nem láttam őt. Orsini perében nem voltam jelen. A mennyire tudom, Angliából nem adttak parancsot, hogy francia tanúk jöjjenek át ide. Utasításainkat a rendőrök császárt értették. Mi francziál beszéltünk. Én azonban a franczianyelvben, csak igen közönségesen jártassággal bírok.

James ur által kihallgatva. Mondja tanu: hogy a szurok mint, bizonyos Cavali-on haroz volt címzve. — Oly egéa, kit én nem ismerek. — Orsini mondá nekem, hogy adnám el a revolvereket, a nélkül, hogy szal gondoltak, hogy Bernard mit irt (hogy Orsini meg fogja azokat venni). Én nem tudok a pszitolyokhoz. Azoknak mindeniknek hat kamarája volt. Én nem tettem letartóztatva, börtönel sem fenyegettek, és saját házában hallgattattam ki egy rendőrhivatalnok által.

Quatrequin P. St-Denis utczon 277. sz. a. bizományos, selyem áruozikéek fölött, 1856. december óta ismeri B. Bernardot, midőn ő levele Londonban a svájci kánváthban találkozt s gyakran beszélgettek az anyagok megfestéséről. Ő ajánló levelet kapott B. Bernardtól, bizonyos Hodge urhoz és később A. Slop (Orsini) urhoz.

Ha előmutatja azon levelet, melyben neki Orsini Bernard által ajánlatik és ismeri a kéziratot: Bernardtól látta 1857-ben s üzletileg levezelt vele; Orsini is látta a fogházban, később Bernardtól két revolvert (az előmutatottakat) és szurok minát kapott. Orsini azt

mondá neki, hogy csak adja el a revolvereket. Később maga vitt el egyet a kettő közül. A másik — ottthon nem lételekor vitetett el a házból. A merénylet előtti vasárnapon a Hotel de France et de Champagne vendéglőbe kísérté el őt, mely alkalommal ő mondá: hogy egyike német barátai közül, Pierri nevű, megfogja venni a második revolvert. Ő kifizette a posta-vitelért. Utóljára volt vasárnap, hogy őt (szabadon) látta.

James ur által kihallgatva. Mondja tanu: hogy a szurok mint, bizonyos Cavali-on haroz volt címzve. — Oly egéa, kit én nem ismerek. — Orsini mondá nekem, hogy adnám el a revolvereket, a nélkül, hogy szal gondoltak, hogy Bernard mit irt (hogy Orsini meg fogja azokat venni). Én nem tudok a pszitolyokhoz. Azoknak mindeniknek hat kamarája volt. Én nem tettem letartóztatva, börtönel sem fenyegettek, és saját házában hallgattattam ki egy rendőrhivatalnok által.

Quatrequin P. St-Denis utczon 277. sz. a. bizományos, selyem áruozikéek fölött, 1856. december óta ismeri B. Bernardot, midőn ő levele Londonban a svájci kánváthban találkozt s gyakran beszélgettek az anyagok megfestéséről. Ő ajánló levelet kapott B. Bernardtól, bizonyos Hodge urhoz és később A. Slop (Orsini) urhoz.

Ha előmutatja azon levelet, melyben neki Orsini Bernard által ajánlatik és ismeri a kéziratot: Bernardtól látta 1857-ben s üzletileg levezelt vele; Orsini is látta a fogházban, később Bernardtól két revolvert (az előmutatottakat) és szurok minát kapott. Orsini azt

mondá neki, hogy csak adja el a revolvereket. Később maga vitt el egyet a kettő közül. A másik — ottthon nem lételekor vitetett el a házból. A merénylet előtti vasárnapon a Hotel de France et de Champagne vendéglőbe kísérté el őt, mely alkalommal ő mondá: hogy egyike német barátai közül, Pierri nevű, megfogja venni a második revolvert. Ő kifizette a posta-vitelért. Utóljára volt vasárnap, hogy őt (szabadon) látta.

James ur által kihallgatva. Mondja tanu: hogy a szurok mint, bizonyos Cavali-on haroz volt címzve. — Oly egéa, kit én nem ismerek. — Orsini mondá nekem, hogy adnám el a revolvereket, a nélkül, hogy szal gondoltak, hogy Bernard mit irt (hogy Orsini meg fogja azokat venni). Én nem tudok a pszitolyokhoz. Azoknak mindeniknek hat kamarája volt. Én nem tettem letartóztatva, börtönel sem fenyegettek, és saját házában hallgattattam ki egy rendőrhivatalnok által.

Quatrequin P. St-Denis utczon 277. sz. a. bizományos, selyem áruozikéek fölött, 1856. december óta ismeri B. Bernardot, midőn ő levele Londonban a svájci kánváthban találkozt s gyakran beszélgettek az anyagok megfestéséről. Ő ajánló levelet kapott B. Bernardtól, bizonyos Hodge urhoz és később A. Slop (Orsini) urhoz.

Ha előmutatja azon levelet, melyben neki Orsini Bernard által ajánlatik és ismeri a kéziratot: Bernardtól látta 1857-ben s üzletileg levezelt vele; Orsini is látta a fogházban, később Bernardtól két revolvert (az előmutatottakat) és szurok minát kapott. Orsini azt

mondá neki, hogy csak adja el a revolvereket. Később maga vitt el egyet a kettő közül. A másik — ottthon nem lételekor vitetett el a házból. A merénylet előtti vasárnapon a Hotel de France et de Champagne vendéglőbe kísérté el őt, mely alkalommal ő mondá: hogy egyike német barátai közül, Pierri nevű, megfogja venni a második revolvert. Ő kifizette a posta-vitelért. Utóljára volt vasárnap, hogy őt (szabadon) látta.

James ur által kihallgatva. Mondja tanu: hogy a szurok mint, bizonyos Cavali-on haroz volt címzve. — Oly egéa, kit én nem ismerek. — Orsini mondá nekem, hogy adnám el a revolvereket, a nélkül, hogy szal gondoltak, hogy Bernard mit irt (hogy Orsini meg fogja azokat venni). Én nem tudok a pszitolyokhoz. Azoknak mindeniknek hat kamarája volt. Én nem tettem letartóztatva, börtönel sem fenyegettek, és saját házában hallgattattam ki egy rendőrhivatalnok által.

Quatrequin P. St-Denis utczon 277. sz. a. bizományos, selyem áruozikéek fölött, 1856. december óta ismeri B. Bernardot, midőn ő levele Londonban a svájci kánváthban találkozt s gyakran beszélgettek az anyagok megfestéséről. Ő ajánló levelet kapott B. Bernardtól, bizonyos Hodge urhoz és később A. Slop (Orsini) urhoz.

Ha előmutatja azon levelet, melyben neki Orsini Bernard által ajánlatik és ismeri a kéziratot: Bernardtól látta 1857-ben s üzletileg levezelt vele; Orsini is látta a fogházban, később Bernardtól két revolvert (az előmutatottakat) és szurok minát kapott. Orsini azt

mondá neki, hogy csak adja el a revolvereket. Később maga vitt el egyet a kettő közül. A másik — ottthon nem lételekor vitetett el a házból. A merénylet előtti vasárnapon a Hotel de France et de Champagne vendéglőbe kísérté el őt, mely alkalommal ő mondá: hogy egyike német barátai közül, Pierri nevű, megfogja venni a második revolvert. Ő kifizette a posta-vitelért. Utóljára volt vasárnap, hogy őt (szabadon) látta.

James ur által kihallgatva. Mondja tanu: hogy a szurok mint, bizonyos Cavali-on haroz volt címzve. — Oly egéa, kit én nem ismerek. — Orsini mondá nekem, hogy adnám el a revolvereket, a nélkül, hogy szal gondoltak, hogy Bernard mit irt (hogy Orsini meg fogja azokat venni). Én nem tudok a pszitolyokhoz. Azoknak mindeniknek hat kamarája volt. Én nem tettem letartóztatva, börtönel sem fenyegettek, és saját házában hallgattattam ki egy rendőrhivatalnok által.

Quatrequin P. St-Denis utczon 277. sz. a. bizományos, selyem áruozikéek fölött, 1856. december óta ismeri B. Bernardot, midőn ő levele Londonban a svájci kánváthban találkozt s gyakran beszélgettek az anyagok megfestéséről. Ő ajánló levelet kapott B. Bernardtól, bizonyos Hodge urhoz és később A. Slop (Orsini) urhoz.

Ha előmutatja azon levelet, melyben neki Orsini Bernard által ajánlatik és ismeri a kéziratot: Bernardtól látta 1857-ben s üzletileg levezelt vele; Orsini is látta a fogházban, később Bernardtól két revolvert (az előmutatottakat) és szurok minát kapott. Orsini azt

mondá neki, hogy csak adja el a revolvereket. Később maga vitt el egyet a kettő közül. A másik — ottthon nem lételekor vitetett el a házból. A merénylet előtti vasárnapon a Hotel de France et de Champagne vendéglőbe kísérté el őt, mely alkalommal ő mondá: hogy egyike német barátai közül, Pierri nevű, megfogja venni a második revolvert. Ő kifizette a posta-vitelért. Utóljára volt vasárnap, hogy őt (szabadon) látta.

James ur által kihallgatva. Mondja tanu: hogy a szurok mint, bizonyos Cavali-on haroz volt címzve. — Oly egéa, kit én nem ismerek. — Orsini mondá nekem, hogy adnám el a revolvereket, a nélkül, hogy szal gondoltak, hogy Bernard mit irt (hogy Orsini meg fogja azokat venni). Én nem tudok a pszitolyokhoz. Azoknak mindeniknek hat kamarája volt. Én nem tettem letartóztatva, börtönel sem fenyegettek, és saját házában hallgattattam ki egy rendőrhivatalnok által.

Quatrequin P. St-Denis utczon 277. sz. a. bizományos, selyem áruozikéek fölött, 1856. december óta ismeri B. Bernardot, midőn ő levele Londonban a svájci kánváthban találkozt s gyakran beszélgettek az anyagok megfestéséről. Ő ajánló levelet kapott B. Bernardtól, bizonyos Hodge urhoz és később A. Slop (Orsini) urhoz.

Ha előmutatja azon levelet, melyben neki Orsini Bernard által ajánlatik és ismeri a kéziratot: Bernardtól látta 1857-ben s üzletileg levezelt vele; Orsini is látta a fogházban, később Bernardtól két revolvert (az előmutatottakat) és szurok minát kapott. Orsini azt

mondá neki, hogy csak adja el a revolvereket. Később maga vitt el egyet a kettő közül. A másik — ottthon nem lételekor vitetett el a házból. A merénylet előtti vasárnapon a Hotel de France et de Champagne vendéglőbe kísérté el őt, mely alkalommal ő mondá: hogy egyike német barátai közül, Pierri nevű, megfogja venni a második revolvert. Ő kifizette a posta-vitelért. Utóljára volt vasárnap, hogy őt (szabadon) látta.

James ur által kihallgatva. Mondja tanu: hogy a szurok mint, bizonyos Cavali-on haroz volt címzve. — Oly egéa, kit én nem ismerek. — Orsini mondá nekem, hogy adnám el a revolvereket, a nélkül, hogy szal gondoltak, hogy Bernard mit irt (hogy Orsini meg fogja azokat venni). Én nem tudok a pszitolyokhoz. Azoknak mindeniknek hat kamarája volt. Én nem tettem letartóztatva, börtönel sem fenyegettek, és saját házában hallgattattam ki egy rendőrhivatalnok által.

Quatrequin P. St-Denis utczon 277. sz. a. bizományos, selyem áruozikéek fölött, 1856. december óta ismeri B. Bernardot, midőn ő levele Londonban a svájci kánváthban találkozt s gyakran beszélgettek az anyagok megfestéséről. Ő ajánló levelet kapott B. Bernardtól, bizonyos Hodge urhoz és később A. Slop (Orsini) urhoz.

Ha előmutatja azon levelet, melyben neki Orsini Bernard által ajánlatik és ismeri a kéziratot: Bernardtól látta 1857-ben s üzletileg levezelt vele; Orsini is látta a fogházban, később Bernardtól két revolvert (az előmutatottakat) és szurok minát kapott. Orsini azt

mondá neki, hogy csak adja el a revolvereket. Később maga vitt el egyet a kettő közül. A másik — ottthon nem lételekor vitetett el a házból. A merénylet előtti vasárnapon a Hotel de France et de Champagne vendéglőbe kísérté el őt, mely alkalommal ő mondá: hogy egyike német barátai közül, Pierri nevű, megfogja venni a második revolvert. Ő kifizette a posta-vitelért. Utóljára volt vasárnap, hogy őt (szabadon) látta.

James ur által kihallgatva. Mondja tanu: hogy a szurok mint, bizonyos Cavali-on haroz volt címzve. — Oly egéa, kit én nem ismerek. — Orsini mondá nekem, hogy adnám el a revolvereket, a nélkül, hogy szal gondoltak, hogy Bernard mit irt (hogy Orsini meg fogja azokat venni). Én nem tudok a pszitolyokhoz. Azoknak mindeniknek hat kamarája volt. Én nem tettem letartóztatva, börtönel sem fenyegettek, és saját házában hallgattattam ki egy rendőrhivatalnok által.

Quatrequin P. St-Denis utczon 277. sz. a. bizományos, selyem áruozikéek fölött, 1856. december óta ismeri B. Bernardot, midőn ő levele Londonban a svájci kánváthban találkozt s gyakran beszélgettek az anyagok megfestéséről. Ő ajánló levelet kapott B. Bernardtól, bizonyos Hodge urhoz és később A. Slop (Orsini) urhoz.

engedetnek át. Kétséget nem szenved, hogy az albnok készek végtelékig menni inkább, semhogy engedjenek.

Mindenféle. * * Gyomormosogép. Bizonyos Faucher ur Párisban egy oly készüléket talált föl, — melylyel az orvosok ép oly könnyelmesen kimoshatják az ember gyomrát, mintha az neu is testének belsejében volna, hanem mintha a hátán hordaná, mint a katona a csakját. A pacziensnek ugyanis egy másfél méter hosszú és tíz milliméter átmérőjű kano-uktómót vezetnek a torkába. Egy könnyed lökéssre a beteg mintegy 50 centiméternyi hosszúságban lenyeli a tömlő egyik végét. A tömlő másik vége nagy töltésű víz erőtve, melyet a mosófolyadékkal töltönek meg. Ha a tölést a beteg feje fölé tartják, a folyadék a gyomorba ömlik le, ha pedig lentebb helyezik át a gyomor nívójánál, a tömlő sphyntot képez és a folyadék a közeledő csövek törvényesint ismét a töltésű vígy vissza. Az ily gyomormosások mindenesetre egyszerűbbek, mint a melyeket gyomorszívátyúkkal s más effélékkel eszközöltek.

* * Bolygó felfedezés. Mult 1879. decz. 10-én, továbbá 1880. február 6-kán a polai c-illagda igazgatója Palisa két új bolygót fedezett fel a bolygócsák rendszeréből, mik a 210 és 211-ik számot nyerték.

A fővárosból. + „Ezer esztendője annak, hogy a magyarok itt laknak, — így szól az ének, és Pauler Gyula a Századok legutóbbi füzetében kimutatja, hogy ez ezer esztendő 1895-ben telik le. Adatok szerint a főbb események következők: 889-ben verik ki a besenyők a magyarokat Lebediából s jönnek Etelközbe. Ez év végén vagy a következő elején Esz. Árpád a nemzet örökös fejedelmévé. 892-ben a magyarok segítik Arnu fot Szatopluk ellen. 894-ben betörnek Pannoniába s azt elpusztítják. 895-ben a bolgárok elpusztítják Etelközt. A magyarok árkelnek a kárpátokon, a felől Tisza vidékére. E szerint tehát 1895-ben keleten megtartozunk a magyar nemzeti jubileumot, s még tisztelet esztendőnk van az ünnepély módozatai fölött gondolkozni, — ha addig élünk.

A francia ügyvédségről. (Duchaine & Picard megjelent munkájából.) Debreczen, febr. 16. A francziák iránt viselt érdeklődésünk-nél fogva, érdemes a „Paradoxe sur l'avocat” című jeles munkának egyes részleit t. olvasniuk megismertetni, annyival inkább, mert közudomású dolog, hogy a francia az, mely utánzásukat leginkább megérdemli.

A francia jogász vallásos buzgalommal függ azon eszmén, hogy hitátása, és legmagasabb törökri elzija, a jog feltétlen uralkodás megállapítása, oly tönnyezőnek tekinti magát, mely nélkül a jogrend szilárd fenállása lehetetlen. Az önzert, mely a kart állengia, a a hatóság melylyel mindig, minden jogért, minden erőszak ellen síkra száll, a magas erkölcsi érzet, melyet a hivatás gyakorlatánál soha szem elől nem téveszt, mindez egy-egy eszköz oly kar teremtésére, mint a francia ügyvédség. A „Paradoxon” lelkesült eszmefutás az ügyvédi pályáról, a felmerülő aggodalmak és Controversiák eloszlatásáról. Szerző végül haladva az ügyvédi teendőik mind-nem, és stáliumán, az ügy elvállalásáról annak előntéséig, böles megjegyzésekkel kíséri az ügyvéd eljárását, mutatva milyen eljárás és

mondá neki, hogy csak adja el a revolvereket. Később maga vitt el egyet a kettő közül. A másik — ottthon nem lételekor vitetett el a házból. A merénylet előtti vasárnapon a Hotel de France et de Champagne vendéglőbe kísérté el őt, mely alkalommal ő mondá: hogy egyike német barátai közül, Pierri nevű, megfogja venni a második revolvert. Ő kifizette a posta-vitelért. Utóljára volt vasárnap, hogy őt (szabadon) látta.

James ur által kihallgatva. Mondja tanu: hogy a szurok mint, bizonyos Cavali-on haroz volt címzve. — Oly egéa, kit én nem ismerek. — Orsini mondá nekem, hogy adnám el a revolvereket, a nélkül, hogy szal gondoltak, hogy Bernard mit irt (hogy Orsini meg fogja azokat venni). Én nem tudok a pszitolyokhoz. Azoknak mindeniknek hat kamarája volt. Én nem tettem letartóztatva, börtönel sem fenyegettek, és saját házában hallgattattam ki egy rendőrhivatalnok által.

Quatrequin P. St-Denis utczon 277. sz. a. bizományos, selyem áruozikéek fölött, 1856. december óta ismeri B. Bernardot, midőn ő levele Londonban a svájci kánváthban találkozt s gyakran beszélgettek az anyagok megfestéséről. Ő ajánló levelet kapott B. Bernardtól, bizonyos Hodge urhoz és később A. Slop (Orsini) urhoz.

Ha előmutatja azon levelet, melyben neki Orsini Bernard által ajánlatik és ismeri a kéziratot: Bernardtól látta 1857-ben s üzletileg levezelt vele; Orsini is látta a fogházban, később Bernardtól két revolvert (az előmutatottakat) és szurok minát kapott. Orsini azt

mondá neki, hogy csak adja el a revolvereket. Később maga vitt el egyet a kettő közül. A másik — ottthon nem lételekor vitetett el a házból. A merénylet előtti vasárnapon a Hotel de France et de Champagne vendéglőbe kísérté el őt, mely alkalommal ő mondá: hogy egyike német barátai közül, Pierri nevű, megfogja venni a második revolvert. Ő kifizette a posta-vitelért. Utóljára volt vasárnap, hogy őt (szabadon) látta.

James ur által kihallgatva. Mondja tanu: hogy a szurok mint, bizonyos Cavali-on haroz volt címzve. — Oly egéa, kit én nem ismerek. — Orsini mondá nekem, hogy adnám el a revolvereket, a nélkül, hogy szal gondoltak, hogy Bernard mit irt (hogy Orsini meg fogja azokat venni). Én nem tudok a pszitolyokhoz. Azoknak mindeniknek hat kamarája volt. Én nem tettem letartóztatva, börtönel sem fenyegettek, és saját házában hallgattattam ki egy rendőrhivatalnok által.

Quatrequin P. St-Denis utczon 277. sz. a. bizományos, selyem áruozikéek fölött, 1856. december óta ismeri B. Bernardot, midőn ő levele Londonban a svájci kánváthban találkozt s gyakran beszélgettek az anyagok megfestéséről. Ő ajánló levelet kapott B. Bernardtól, bizonyos Hodge urhoz és később A. Slop (Orsini) urhoz.

Ha előmutatja azon levelet, melyben neki Orsini Bernard által ajánlatik és ismeri a kéziratot: Bernardtól látta 1857-ben s üzletileg levezelt vele; Orsini is látta a fogházban, később Bernardtól két revolvert (az előmutatottakat) és szurok minát kapott. Orsini azt

mondá neki, hogy csak adja el a revolvereket. Később maga vitt el egyet a kettő közül. A másik — ottthon nem lételekor vitetett el a házból. A merénylet előtti vasárnapon a Hotel de France et de Champagne vendéglőbe kísérté el őt, mely alkalommal ő mondá: hogy egyike német barátai közül, Pierri nevű, megfogja venni a második revolvert. Ő kifizette a posta-vitelért. Utóljára volt vasárnap, hogy őt (szabadon) látta.

James ur által kihallgatva. Mondja tanu: hogy a szurok mint, bizonyos Cavali-on haroz volt címzve. — Oly egéa, kit én nem ismerek. — Orsini mondá nekem, hogy adnám el a revolvereket, a nélkül, hogy szal gondoltak, hogy Bernard mit irt (hogy Orsini meg fogja azokat venni). Én nem tudok a pszitolyokhoz. Azoknak mindeniknek hat kamarája volt. Én nem tettem letartóztatva, börtönel sem fenyegettek, és saját házában hallgattattam ki egy rendőrhivatalnok által.

Quatrequin P. St-Denis utczon 277. sz. a. bizományos, selyem áruozikéek fölött, 1856. december óta ismeri B. Bernardot, midőn ő levele Londonban a svájci kánváthban találkozt s gyakran beszélgettek az anyagok megfestéséről. Ő ajánló levelet kapott B. Bernardtól, bizonyos Hodge urhoz és később A. Slop (Orsini) urhoz.

Ha előmutatja azon levelet, melyben neki Orsini Bernard által ajánlatik és ismeri a kéziratot: Bernardtól látta 1857-ben s üzletileg levezelt vele; Orsini is látta a fogházban, később Bernardtól két revolvert (az előmutatottakat) és szurok

magatartást követően a hivatásból folyó külföldi helyzetekben.

A bíróság ügyrendje első feltétele természetesen a jó igazságszolgálati szervezet, a milyen valamely ország bírósága, olyan az ügyrend.

Az államtanból ismerjük az ügyrendet, hogy az élő teremtésnek a környezetét képező természet színeit sajátítja el. Így hat a törvényterem szelleme, színezte és levegője az ügyrend fejlődésére, másrészt a bíró tudományossága, az ügyrendet is tudományos külsőre, nyelvezetre, érvelésre készíti.

Erdékes azon elmélkedés, hogy mily elveket tartson szem előtt az ügyek elvállalásánál: Beületés, hűség, önzetlenség, tapintat, emberismeret, szóval a fejlettebb és észszerűbb tulajdonságok egész halmazának bírótka képesti egyedül azon magatartására, melyet a francia a kar tagjaitól követel. Lord Brougham-e tekintetében pedig következőleg nyilatkozik:

„A felével fennálló szent viszony kötelességeinél fogva az ügyvéd, hivatása teljesítése közben, csak egy embert ismer a világon: vendégszer. Ot minden illő módon megemelt minden esély sőt önmaga ellen is megvédelmezni, legmagasabb feladat. E mellett ne gondoljon azál, mennyi zavart, szenvedést, kint és romlást hárt másokra, de még hazafüli kötelességeit is különítse el ügyvédi teendőitől, és a következményekre való tekintet nélkül járjon el, ha végezze kötelességét háziát kívánva cserébe” (utóbbi nézetet nem osztjuk szark).

A törvénytudományi vitáknak Pleadnak lovagjék, mely az igazság kiderítésére nélkülözhetetlen. Nevezetesen tartja azon közmondást, hogy az ügyvéd a „per első bíróját”. Aron hiedelem, hogy egyedül a fél meghallgatása, és az okmányok megtekintése után, az ellenfél rohamának és tudományos védekezésének kiállása előtt, tudhatni, mi sorsa lesz a pernek, oly képződés, mint a metafizikusé, ki az igazságot pusztá gondolkodás útján véli megtalálhatni. És mert az ügy igazságos volta

legtöbb esetben nem oly kézen fekvő, hogy az kétségelendő a roz ügyek sorába tenni lehetne, elvén azon képmutató szabályt, mely csak az azonnal és első tekintetre jogosoknak mutatkozó perek elvállalását terjti megengedhetőnek. Szerinte az elsőkérdés az, vélelhető, vitatható-e az ügy? A elcsenk termi szeteren teljes nyíltsággal tartoznak a viszon az ügyvédek feleikkel szemben. Ilvekor az ügyvéd vállalat problematikus és kétségess port is, egyetlen kötelessége abban áll, hogy a körülményről faldt értesítse.

Szól ezután az ügyvédi rendszer fejlődéséről, és a testületi egyenlőségről, végre örömmel emlíkezik meg azon tisztelt és tekintélyről, melynek a francia ügyvédi kar örvend. A testület tagjai a legbizalmasabb kar-társi viszony fűzi egymáshoz, lelkesültárvakban ünnepli a collegialitást, társadalmi kellemeit és egykódási előnyeit Berett szokás, hogy okmányokat az ügyvéd ügyvéddel eljövérény nélkül közöl, — a becsület titánai új nyuga kiállítását. A testület egyenlőség folyomány, hogy az ügyvédi ezimen kívül, más senki sem visel, — a nemzeti praedicatorumot kar vezetik be a lajstromba, 1830-ban a párisi testületből kitöröltetett egy nemzeti cím, mely elnézésből bele került. De kifelé is erélyes az ösztartás — a bíróságok tulajkapasáért az ügyvédség konolyan követeli és rendszerit megis teszi az elégtételt.

A könyv tudományos munkálkodásáról meg sem emlékeztetünk, pedig ez is igen élvezetes, s gondolkodásra készítő, gyönyörű eszméket ébresztő olvasmány.

UDONSÁGOK.

* A tisztviselő egylett megalakításán áradozó tisztviselők tegnapelőtt gyűlést tartottak, melyen a szepjésszámmal egygyűltek elhatározták, hogy a helybeli egylett a budapesti hasonló czsúu egylettől teljesen független leend. Hogy a megalakulás minél hamarabb történjék egy bizottság küldeték ki az alapszabályok kidolgozására.

* Halalozás. Nemes Benjámin nyirbogatí ref. lelkes és szabósi esperes, mint értesítettek, közelebb huny el. Köztiszteletben és becsületben állott ember volt, s egyházirodalmunkat több maradandó becsel művel gazdagította.

* Rendkívüli közgyűlés. A f. évi február 19-én tartandó rendkívüli bizottsági közgyűlés tárgyai. Ministeri rendelet, melylyel a f. évre megállapított költségelőirányzat jóváhagyatik.

Uryanz lábas jószág nemestése ügyében. A helybeli gazdasági egylett emlékirata földmivel és jószág tenyésztésének nagyulakáról és egy tőzsgya fallátára írták. A 1830. évi legelőtörvény szabály megállapítása. Bizottsági javaslat Aranya Gyula külföldi állatorvos állandósítására írták. A lovatári bizottság új alakítása. Bizottsági javaslat a guti erdővadás és onnan tülfá szállítás ügyében. A tisztviselő és szolgák drágasági pótlék iránti kérvénye. Polgárosítás iránti kérvények.

* Készletnyilvánítás. N. N. urnó 7 üreg befűtött és egy tál fánkot. N. N. urnó két szál nagy kolbászt, Aron Maninó urnó 1 kosár diót, 1 véka babot adományztak az árva-ház részére; fogadják kegyességükért az Árvák nevében hálás köszönetem Kiekkorésné.

* Elvezetés esték várnak a színházlátogató közönségre. Jászai Mari a budapesti nemzeti színház előadását művésztudja fog e hűben vendégszerpennél. — Sombaton „Doborah”-ban lépett fel, s hűditotta meg a közönséget művésztudval. M. „Iskeriódh”-ban, holnap a „Makrancos hölgy”-ben, szórdán pedig — utóbbira — „Phaedra”-ban fog lépni. — Felhívjuk az előadásokra a közönség figyelmét. Oly élvezet, miútt ez előadások fognak nyujtani, bizonyára ritkán kínálkozik. Ragadjuk meg tehát az alkalmat.

* Helyreigazítás. Lupaik utóbbi számában közölt vezércikknek második hasábján a kifejezés olvasható: „némsly Festetics inadó képriselőnek”, ezen kifejezés helyett: „némsly festih inadó képriselőnek”. Minthogy e sajtóhiba a mondatot értelmelenné teszi, azt ezenel helyreigazítjuk. Az álmosdi rablójárat Nagy Anrást, folyó hó 18-án délelőtt fél 10 órakor fogják akasztani városunkban. Olvasónk bizonyára még emlékezik fognak ama borzalmas rablójáratára, melyet a 16-ik huszárrezdből Nagy András tisztviselő, ugyancsak szolga társa Baranyi Gyulával egyttérte, az álmosdi ref. lelkes fia Em b e r Istraun végzt vitt. A gyilkosság elkövetése után két nappal a tettest elfogatták, s Debreczenbe a katonai bíróságra hozatták, hol már az első kihallgatás alkalmával Nagy András és a gyilkosságban bűnrészes Baranyi Gyula töredelmesen berallottak mindent. A megejtett vizsgálat és tárgyalások után a helybeli lovas dandár főhadisz-bíróság meghozta az ítéletet, s a főtábornok br. Palz Lajos által e hó 14-én aláíratott, mely szerint: Nagy András a gyilkosság végrehajtásáért először a esik. hű-ezéből kivettetik s aztán felakasztatik. Baranyi Gyula pedig, mint a gyilkosság-

ban bűnrészes 15 évi súlyos börtönrre ítéltetik. Az ítélet ma hirdettetett ki az elítélt Nagy András és Baranyi Gyula előtt. Mindketten kelő nyugalommal hallgatták végig az ítéletet és egy csepp megnindulást sem árultak el; azonban midőn a bírósábon visszazetettük, Nagy András a remegés s fél-lelem bizonyos neme fogta el, arca hűvnyi szeméit fénytelenek lettek, s halkhangon föléta a hűz-indezet kérdésekre. Nagy András ma a nagy-pórtéri-utezi lakonyában a siralomházba helyzetetett, hol a kíváncsók nagy számmal siettek őt ma meglátogatni. A siralomházban az elítélt szomorúan áll az asztalnál lesütött fővel; egyes látogatók ezút pánzal ajándékozák meg, mihez azonban ő hozzá sem nyul, csak ott hagyja az asztalon. „Hit miért tetted ezt fiam?” — szól hozzá ma egy látogató, — „ugy-e, a bor vit rá?” — A gyilkos alig hallható hangon azt válaszolta: „Bizon az.” S azután ismét lesütötte fejét. — Mint fentebb említtetük az akasztás f. hó 18-án szerdán délelőtt fél tízkor fog végbemenni a gilyáni lakonyában, mely kaszánya átengedése a katonai hatóság; mi napon irt át városunk hatóságához. Az akasztás nyilvános lévén, azt mindenki szemlélheti fogja.

* A hóhér. Kozarekért, a hókéreért a mai napon Budapestre táviratozták; s holnap hajnali vonattal valószíntleg meg is érkezik, hogy az akasztófát a szükséges időre felállíthassa. Kapcsolatban megemlítjük, hogy Baranyi Gyula a 15 évre elítélt bűnrészes az aradi várba már tényleg elszállítottat.

* Golyóval a szívében. N. Beoskerebben e hó 8-án éjjelután 1 órakor Burányi Deszö bácsmege illetőségű péntügyőr löfgyérvél szívébe lőtt, azután szemlézéshez, a ki a 4 ik szobában lakott, bement, jelenté nek, hogy ő szíven lötte magát; a megrett jelentés után pedig visszament saját szobájába, hol dacára a rögtöni orvosi segítségnek, éjjel után 2 órakor meghalt. Az öngyilkosság oka szerelmi viszony és ezzel egybekötött könnyelmű adósságinálás.

* Elgázolás. Az erdélyi vasut péntek esti vonata, mielőtt az aradi indóházba berobogott volna, két embert és egy lovat elgázolt. A szerenczeatlanság okát valószíntleg a sötétség okozta.

* Járvány. Újabb értesülésünk szerint Hajdumegyében több helyt, különösen Balmacsnjvároson fellépett járvány — ha nem új betegségs is, — de eddig hazánkban még soha nem észleltet. A kör ismétlés az orvosok állításai szerint agykor s gerince agyhártya lobb járványos alakja.

* A n.-várdi szinkör ügyében végre sikerült némi megállapodásra jutni. Mándoky és Török a n.-várad-dereczeni szinkörület képviselőiben gr. Bethlen megbizottjával alkuba léptek egy nyári szinkör építésére vonatkozólag. E szerint a régi szinkör helyén Rimanczi Károly építésznek már a város által is elfogadott terve szerint kor alakú nagyobb terjedelmű nyári szinkör fog épüteni. Az építéshez illetőleg a régi szinkör lebontásához már el felyamában hozzá kezdenek — s az új szinkör május hó elején készen is lesz.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ.

130 VI. Bérlet. 3. sz. Kedd, február 17-én adatik:

A makranczos hölgy.

Vigjáték 4 felvonásban. JÁSZAI MARI a nemzeti színházról, mint vendég. Kezdet 7 órakor.

Szabó József, felelős szerkesztő és kiadótulajdonos.

Birtok eladás.

Özregy Tóth Mihályné tulajdonát képező a székellyhídi nagy hegyen a Nagy József-féle igen szép fekvésű szőlő, mely áll 22 ezer tőből, 35 üles hosszú kőpinczével, akoba, konyha, borház, istálló s szűrtelődényekkel, szabad kézből minden föld eladó; továbbá, a kőntösökben a harmadik járszon, 7 kapa kintő fajú, jó karban levő szőlő, többféle nemességű termés termő fákkal, szűrtelődényekkel szintén szabadkézből eladó; Ertekezheti a tulajdonossal széchenyi-utca 1781. szám alatt.

Poudre de Serail. Blaháné Louiza művésznő kedvenc arczpóra. Ezen arczpor, vegytanilag tökéletesítve, minden ártalmas szerekől mentes és oly kitűnő tulajdonságokat egyesít, hogy minden eddig a küll- és beltől-dűn készített poroktól sokszorosán felülmúlja; nagymérvű federeje az arczot az időjárás kellemetlen befolyásától megórvja, az arcznak és a testszínnek ifjú és természetes színezetet kölcsönöz, úgy hogy a legelősebb szem sem képes a port rajta észrevenni, mely kitűnő hatásaiért Blaháné Louiza asszonyt az alábbi sorokkal tüntette ki: Tiszt. Müller J. L. ezelőtt Vadász Ferencz öv. utóda, illatszerez urnak Budapesten. A Poudre de Serail, melyet ön feltalált, valóban kitűnő és nemében páratlan, mert nemcsak az arczon láthatatlan és tartós, de egyszersmind rendszeres használatnál arczmatlansága által az arczra oly különös jótékony hatást gyakorol, a minőt még eddig semmiféle arczpornál nem tapasztaltam, mely kiváló tulajdonságaiért jövőben mint kedvenc arczporomat kizárólag fogom használni és meg vagyok győződve, hogy felülmúlhatatlan jóságaiért, általános elismerésnek fog örüendni. Tisztelettel Blaha Louiza. CREME POMPADOUR. Az illatszert terén jelentékeny párisi kitűnőségekkel való összekötöttségem folytán sikerült a világhírű és föltűnő hatású „CREME POMPADOUR” egysz eredeti tisztaságában és erejében előállanom. Ez azon szer, mellyel e hiraesves asszony egész agy koráig fönu tudta tartani csodaszépességét annakül, hogy az egészégének ártott volna; azért nem mulasztatom el a t. hölgyvilágnak azt a leghathatóbban ajánlani. E kitűnő szer jóval felülmúl minden eddigi e nemű gyártmányt. Egy téglya ára használati utasítással 1 frt 60 kr. Csak azon készítmény valódiságáért kereskedem, mely vedjegyemmel el van látva. Legnagyobb választék valódi franciai és angol illatszerekben. Minden doboz Poudre De Serail a mellékelt bejegyzett vedjegygyel van ellátva. 50 kr. és 1 frt dobozokban; valódi minőségben csupán a feltaláló Müller J. L. ezelőtt Vadász Ferencz öv. utóda, illatszerez a „Virag királyné”-hoz Budapest, koronaherceg-utca 2. szám kapható. Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

„THE GRESHAM” életbiztosító társaság Londonban. Magyarországi fiók: Ausztria fiók: B.-Pest Per. J.-ter 5. Bécs, Operaring 8. sz. A társaság vagyona... 66,576,023.95 Évi bevétel biztosítások és kamatból 1879. jun. 30-án... 13,628,702.40 Kifizetések biztosítások és járadéki szerződésekre a visszatérítések stb. után, a társaság fenntartása óta (1843) köbb mint... 86,000,000.— A legutóbbi évenkénti hónapos ütem idő alatti társaság-nál... 58,340,600.— Értéknyilatkozat bejelentések, miútt a legutóbbi 96 év alatt bevezetett ajánlatok összerétek több mint... 945,068,825.— Értékre megv. Tervezetek a minden közelebbi felvilágosítások az osztrák-magyar birodalom minden nagyobb vár sában az ügynek urak a magyar és osztrák fiókok által adának. (255.)

Megbizásokat elfogad, mérsékelt fedezet mellett, a legkelendőbb és legszilárdabb BÖRSE feltételekhez F. X. Kalmayer & Co Bécs Schottenring 31.

A debreczeni ipar és kereskedelmi bank 1880-dik évi XII-dik rendes közgyűlését 1880. február 22-ik napján délelőtt 9 órakor tartandja Debreczenben a városok nagy tanácstermében, melyre a t. cz. részvényesek ezennel meghívottak, azon figyelmeltetésel, hogy az alapszabályok 23 dik cikkének rendelete szerint részvényeket a közgyűlés előtt legalább öt nappal az intézeti pénztárnál le kell tenniük. T Á R G Y S O R O Z A T: 1) Igazgatósági jelentés az 1879-ik évi üzletről. 2) Az 1879-ik évi számadatok és mérleg s ezzel kapcsolatban a felügyelő bizottsági jelentés előterjesztése után a számadatok megvizsgálása, a mérleg megállapítása, és a nyereség felosztása feletti intézkedés, végre az igazgatóság és felügyelő bizottság részére a felmértény megadása, vagy megtagadása feletti határozat. 3) Az alapszabályok 34-dik cikké értelmében az igazgatóságból kilépő két tagnak, továbbá az alapszabályok 48-ik cikké értelmében 3 felügyelő bizottsági tagnak megválasztása. — A kilépettek újra megválaszthatók. 4) Az alapszabályok 28-ik cikké értelmében a közgyűlési jegyzőkönyv hi-telestítésére 3 tagú küldöttség megválasztása. Az évi jelentés és mérleg a közgyűlést megelőző nyolcz nap alatt az intézet helyiségében az üzleti órák alatt megtekinthetők. Kelt Debreczenben, a debreczeni ipar és kereskedelmi bank igazgatóságának 1880. január 28-án tartott XIII-ik rendes üléséből. (58.) Az igazgatóság.

A szathmár-németi timár-ipartársulat új épületében létező VIGADÓ a hozzá tartozó kávéház és mellék helyiségek május 1-ső napjától számítva hat évre f. 1880. évi február 12-én délelőtt 9 órakor a helyszínen nyilvános árverésen bérbé fog adatni, és e czélból a bérleni szándékozókát a szükségelt bánatpénzzel ellátva tisztelettel meghívom. A bérleti feltételek alantírottánál megteudhatók. Szathmár, február 2. 1880. Fekete János, társulati elnök.

csak akkor valódi MOLL Seidlitz-póra valódi csak akkor valódi. ha minden doboz csomagolóján a mól és az én sokszorított özelem van lenyomva. 20 év óta mindig a legjobb hatással alkalmazott természetes gyömbérből és emésztési akadály ellen (azymint drágasátság, duzzadás stb.) továbbá vértömlőre és aranyor-fájdalmak ellen. Különösen oly egyéneknek ajánlandó, kik ilyre foglalkoznak sokat. Helyreállítások bíróságilag üldözöttek. Ara egy lepecsételt eredeti skatulyának 1 frt o. ó. FRANCZIA BORSZESZ ROVÁL. A legnagyobb orvosság a szarvadt emberség segétkéntre minden bűlé és kűlé gyűlöletnek, a legköbb betegségek mindentemű sebek, fejt, fül-és fogfájások, régt orvosi eszközök ellen sokat, rák, uszók, szomgyulátat, bennelés és mindentemű sebeket ellen sokat. Egy üveg használati utasítással együtt 80 kr. o. ó.

csak akkor valódi Halmáj-siro-laj Krob. M. és Társá-tul B o r g o n b e n (Nórvégjában) Bőzen halmáj-astrolaj valamennyi, a kereskedelemben előforduló, faj között az egyedüli, mely orvosi eszközre használatos. Ara egy üvegnek használati utasítással együtt 1 frt. o. ó. Főszállítmányi hely Tuchauban. Moll A. gyógyszertésznél, os. k. udv. szállítónál Bécsben. A t. cz. közönség kérést, határozottan csak Moll készítményeit követelik, csak olyanokat elogadni, melyek vedjegyemmel és aláírásommal ellátva vannak. Raktárak: Debreczenben Gold Ferd. gyógyszer. Mihalovics István gyógyszer. Várad Gyöngy. Dr. Keszthely V. Emil gyógyszer. Tamásy Károly gyógyszer. Várad Gyöngy. Dr. Fehér György. Kiszvárd Balogh Károly gyógyszer. Hajdú-Böszörmény V. Gy. Fehér György. Kiszvárd Balogh Károly gyógyszer. Mándok J. A. gyógyszer. Szolnok Horváth Lajos gyógyszer. T. Ujlak Rocco Viktor gyógyszer. Miskolc L. H. gyógyszer. M. K. gyógyszer. Eger: Köllner L. gyógyszer. Budaörs: Dr. M. K. gyógyszer. Cs. M. gyógyszer. Magyar-Bánya: J. H. gyógyszer. Nyíregyháza: Erdélyi B. gyógyszer. M. K. gyógyszer.

Egy másik é... A magyar delegátus elött rekesztetett be. Heltotta a zárbeszédet. Zárbeszédében hang a külügyi politikának által történt osztatlan a kötetlékeket s a b r a f ű z i, mely két államát egyelő részben és oltalomban részben az önállóságát és függetlenségét a monarchia keretében magassabb mértékű tositják, mint az álló államok b e l a k o s s á g g a l e s A midőn tehát működés ra fűztük ezeket a k i m i k e p p e n n e m t ű k g o n d o s a n a l e n s e g ű n k e t e s s i n e n o b i s t h e n e m h o g y t e r t, d e s e m n y i t o t t u n k e l t ű n k s o h a n e m m o z g k o t m á n y i k ö r m á k b a n, s e k a i l é t e, k ű l t ű g y i v i z s o n a n y a g i e r e j e t e b a d o n n e m r e m i n t e p e n j e l e n E z t a z á r b e s z é d e t e g y m a g y a r t a r t o t t a. Schmerlinget szégy és most az egyszer n e m a z é r t, h o g y ő a n e b e s ű l t e, m i n t H a y n a l d s n a g y o n f á j l a j a, h o g y l e t i, é s p e d i g m i n d j á r t g y a r o z s á g b e k e b e l e z e s. Na ezt elhisszük, a magyar szabadelvű szik, mint az a másik kötelekiket meg szoros óhajta fűzni Ausztriát már most is van. Már most azt kér óhajts, ez az akarat, gyarország multjával, vel, ha például a német előbb-utóbb kerülhetel kezni, — ténnyé vállk országgal — ha oly s h o z f ű z e t i k — t ű r t ű n e n Csaták fognak jöve védecsért, melyhez M a r o k o n s z e n y, n e m é r d e k c s a k m e s t e r k é l t k ö t e l e c s a t á k b a n f o g j a M a g y a r h a n e m a m á s o k é r d e k e m e g l e n n i, — h i s z e n e z s a b b r a f ű z e s e t m i n d i g a M a g y a r o z s á g n e m o s a k h a n e m a k ö t e l e k e t v á g t a, m e r t e z t k i v á n t é r d e k e. Akkor is akadtak mindig voltak, hanem r o k i s, k i k e l e l t e t t e s A „DEBRECZENI” Napoleon ma — Regényes k IV. Bernad és gyere tetés We ex ut erre igaz desember 7-én egy udve Belgiumba és Németország L a c r o i x a d e l a B r ű s s e l e n, b i z o n y t j a, h o z l e v e l l e e r k e z e t t m e g d e s e l e b e n. W i c h b e l g a a l k o n s z o n s z á g a t a z A l o p p (O r s z é r e k i a d o t u t e l e k e k R u d o l f E l i z a, R a t a i k k i, V a l l o n a s a a d o t v e t k e z ő: „Decemberben egy harmadik emeletben B e c s e n, a 8 o h o a v á r o s n e g k ű n k n a n, n a g y s a k s e k e t m á s o k k ö n y v r e l t e s s e g e b ű j ö t t h o n z a k o l o s z o r B e n n e m v o l t o u t h o n. B e r n a d f o g l a l t a t o s s á g. M e n d a m, s c h i l l i n g e t a d o t t n e k e m, e k ö z ű t t i s m e t e l a k a r t j ö t t